

PHỤ NỮ VÀ HY VỌNG # 683

BÀI HỌC CHO ĐỜI SỐNG: Mỗi quan hệ trong gia đình

BÀI HỌC CHO TÂM LINH: CHO CON ĐÔI CÁNH

BÀI HỌC CHO ĐỜI SỐNG: Tầm quan trọng của những mối quan hệ thân thiết trong gia đình.

BÀI HỌC CHO TÂM LINH: Chắp cánh cho con trẻ. Cách thức để tập tành cho con em chúng ta biết đứng trên đôi chân của chính mình và đặt niềm tin nơi Chúa.

Bài học: Là cha, là mẹ, chúng ta cần phải dạy dỗ cho con cái mình biết đặt niềm tin nơi Chúa nhất là đang khi chúng ở trong giai đoạn trưởng thành để chuẩn bị bước vào tương lai.

NHẠC MỞ ĐẦU

Tuyết Nga: Dù ở bất cứ nơi nào và ở trong bất cứ nền văn hóa nào, chúng ta luôn mong muốn có được một mối quan hệ tốt đẹp và hài hòa với con cái chúng ta. Nhưng liệu chúng ta có đủ sức để làm điều này mỗi ngày không?

Nhạc

Mai Tuyết: Mai Tuyết xin chào mừng các bạn đến chương trình Phụ nữ và Hy vọng. Hôm nay, chị Anh Thư sẽ trở lại để chia sẻ với chúng ta đề tài “Chắp Cánh Cho Trẻ Thơ”.

Tuyết Nga: Đây là một đề tài rất hấp dẫn. Hồi còn nhỏ Tuyết Nga rất thích thú với hình ảnh thiên sứ với đôi cánh của mình, nhưng Tuyết Nga không thể tưởng tượng được con mình sẽ trông như thế nào khi chúng có đôi cánh trên vai! (cười). Trước tiên, chúng ta sẽ lắng nghe Anh Thư trình bày về những mối quan hệ tốt đẹp với mọi người trong gia đình và tầm quan trọng của những mối quan hệ đó.

Anh Thư: Cảm ơn chị Tuyết Nga. Anh Thư rất vui khi gặp lại các bạn. Bây giờ chúng ta sẽ bắt đầu bằng câu chuyện về chị Ros. Chị có tất cả là ba người con, 7 đứa cháu và một đứa cháu nữa sắp chào đời. Chị Ros sinh ra ở Tasmania, thuộc miền Nam nước Úc. Khi lập gia đình, chị và chồng chị chuyển về sống ở Papua New Guinea. Chị Ros kể “Đây là một nơi có một nền văn hóa hoàn toàn khác với nền văn hóa của chúng tôi và đây thật là điều khó khăn với gia đình tôi. Chúng tôi phải mất một thời gian dài mới thích nghi được với mọi thứ ở đây. Sau đó, chúng tôi chuyển đến sống ở Singapore. Một lần nữa chúng tôi lại phải thích nghi với một nền văn hóa khác. Khi những đứa con của chúng tôi lớn lên, chúng tôi chuyển về sống ở New Zealand. Tôi sẽ không bao giờ quên được giây phút khi chúng tôi vừa đến nơi: đang khi chúng tôi đang đi dọc theo một bãi cỏ ven đường với đầy những bông hoa dại màu trắng, đứa con trai 6 tuổi của tôi đã hỏi: “Mẹ ơi, liệu con có

thể bước đi lên trên những bông hoa này không?” Tôi trả lời rằng “Mẹ nghĩ rằng có thể được vì đây là hoa dại mà.” Con tôi đã quá bất ngờ khi tôi trả lời như thế.

Giờ đây cậu bé này đã rời rời gia đình nhiều năm rồi và đã trở thành một người cha. Giống như cậu khi còn bé, những đứa con bé bỏng của cậu cũng hỏi những câu hỏi mà chính cậu cũng thích được trả lời.

Việc rời khỏi tổ ấm của mình, để có sự nghiệp và gia đình riêng là điều tự nhiên phải đến với con cái của chúng ta. Dầu vậy, đây thật sự là điều khó khăn đối với tôi hay đối với bất cứ người mẹ nào. Tôi thật sự ấn tượng khi thấy có nhiều gia đình gồm cha mẹ, con cái, cháu chắt sống gần với nhau hay thậm chí là sống chung với nhau trong một căn hộ và họ có mối quan hệ tốt đẹp với nhau. Tôi cũng nhìn thấy có những gia đình mà sui gia cùng sống với con rể hoặc con dâu của họ và họ sống với nhau rất vui vẻ, thuận hòa. Lắm khi tôi khao khát được giống như những gia đình này và tôi nghĩ rằng không phải chỉ mỗi mình tôi là khao khát như thế.”

Mai Tuyết: Mai Tuyết cũng có cảm nghĩ giống như chị Ros. Dù chúng ta ở bất cứ nơi đâu trên thế giới, mỗi người chúng ta đều khao khát có những mối quan hệ tốt đẹp trong gia đình – với cha mẹ, con cái, và cháu chắt nữa.

Nhạc

Tuyết Nga: Xin chào mừng các bạn đã trở lại với chương trình Phụ nữ và Hy vọng. Theo các bạn, những điều cần yếu nào có thể giúp để xây dựng những mối quan hệ tốt đẹp và vững chắc trong gia đình? Phải làm sao để biết được lúc nào nên nói, lúc nào nên dừng lại và lắng nghe người khác?

Anh Thư: Em nghĩ câu hỏi này có lẽ là câu diễn đạt hay nhất cho từ “mối liên hệ.” Trong bất kỳ sự giao tiếp nào, chắc chắn phải có một người đang nói và người kia đang lắng nghe, cho đến một thời điểm thích hợp thì người nói sẽ dừng lại người kia nói lên ý kiến của mình. Tuy nhiên, trong thực tế có những người cha, người mẹ lúc nào cũng buộc con cái mình phải làm cái này, phải làm cái nọ theo ý họ nhưng không để cho con cái có ý kiến và lắng nghe chúng.

Mai Tuyết: Vậy chị có nghĩ rằng một trong những lý do khiến chúng ta không có được những mối quan hệ tốt trong gia đình là do chúng ta thiếu đi sự trao đổi thông tin giữa mọi người với nhau không?

Anh Thư: Đúng vậy. Nhiều khi con trẻ gặp khó khăn trong việc nói chuyện với cha mẹ mình và ngược lại cha mẹ thường nhận thấy họ không thể hiểu được suy nghĩ của con mình. Điều này thường dẫn tới sự thiếu cảm thông trong mối quan hệ giữa cha mẹ và con cái.

Bạn có bao giờ cảm thấy bất đồng ý kiến với một thành viên nào đó trong gia đình của mình không? Khi có những mâu thuẫn nhỏ xảy ra giữa chúng ta với bạn bè, chúng ta vẫn làm bạn với họ. Nhưng khi bạn gặp trục trặc trong chính gia đình mình, thì điều đó thật sự không dễ dàng, vì mâu thuẫn này sẽ nối tiếp mâu thuẫn khác, dẫn đến sự lục đục kéo

dài trong gia đình. Những mâu thuẫn như thế sẽ trở nên tệ hại hơn nhiều khi mà bạn phải sống chung với người đó trong cùng một mái nhà.

Trở lại câu chuyện của chị Ros. Chị nói “Khi tôi đi lấy chồng, tôi phải rời xa cha mẹ ruột của mình và chuyển tới Papua New Guinea. Điều này khiến tôi cảm thấy buồn và cô đơn khi phải sống tại đất nước mà những người đã lập gia đình rồi vẫn tiếp tục sống với cha mẹ của họ. Tất nhiên, tôi cảm thấy rất hạnh phúc khi sống với chồng tôi, nhưng mỗi khi có một đứa con của tôi sắp ra đời, tôi thật sự mong muốn được về nhà ở với cha mẹ tôi là nơi mà các anh các chị em đang sống gần đó. Tôi thấy khi những người thân trong gia đình ở gần nhau, họ có thể giúp đỡ lẫn nhau và người này là chỗ dựa cho người kia, bởi vì họ có thể dễ dàng cùng nhau thảo luận về những vấn đề trong cuộc sống của gia đình hơn là so với những người bên ngoài.

Nhạc

Tuyết Nga: Một vài người bạn gái của Tuyết Nga nói rằng sống chung với mẹ chồng là một thử thách lớn. Một bạn nói rằng có khi cô ấy đang răn dạy con mình thì bà nội của nó lại đứng ra bênh vực, kể cả khi nó làm điều sai trái.

Anh Thư: Chị Ros cũng chia sẻ “Tôi đã có thời gian sống với cô con dâu của tôi và tôi thấy rằng chúng tôi có cách riêng để dạy con của mình. Vì thế nhiều lần tôi phải giữ im lặng khi con dâu tôi răn dạy con nó. Tôi chỉ làm điều gì đó thật sự cần đề giúp đỡ cho cháu của mình.

Tôi tin rằng chúng ta có thể có những khác biệt với nhau nhưng không nhất thiết phải làm cho ai đó bị tổn thương. Nhưng để làm được điều này, chúng ta cần phải lưu ý đến cách chúng ta bộc lộ cảm xúc trên gương mặt, đến ngôn ngữ và giọng nói của mình. Những từ ngữ chúng ta dùng hoặc cách chúng ta nói đều có thể tạo nên sự khác biệt. Đôi khi chúng ta cũng phải kiên nhẫn chờ đợi thời điểm thích hợp để nói.

Chúng ta cũng cần phải lắng nghe thật kỹ càng những gì mà người nói đang muốn nhắn gửi đến cho chúng ta và phải cố làm sao cho hiểu được ý của họ. Quan trọng hơn hết là chúng ta phải suy nghĩ thật kỹ trước khi chúng ta trả lời họ, bởi vì chúng ta không thể lấy lại được những gì chúng ta đã nói.

Tôi thấy rằng tôi phải cư xử cho thật lịch sự, bởi đây là truyền thống của dân tộc tôi. Nói năng và cư xử lịch sự đối với người lớn tuổi là điều rất quan trọng trong tập tục, văn hóa ở nhiều nước. Ở một số nơi, không cần biết là người lớn đối xử với bạn ra sao, họ vẫn mong muốn được bạn đối xử lịch sự và lễ phép với họ.

Vậy nếu bạn là một người lớn tuổi hơn, bạn nên nhớ rằng để được những người trẻ tuổi kính trọng, bạn phải nói năng nhẹ nhàng, lịch sự với họ trước đã. Tôi tin rằng tất cả chúng ta đều có giá trị như nhau và đó chính là lý do để chúng ta học cách đối xử tốt với nhau. Bạn bao nhiêu tuổi, bạn từ đâu đến, bạn là đàn ông hay đàn bà đều đó không quan

trọng, điều quan trọng là bạn phải thể hiện sự tôn trọng của mình đối với người khác, đặc biệt là với những người thân trong gia đình.

Có bao giờ bạn nghe câu nói này chưa? “Các người muốn người ta làm cho mình thế nào, hãy làm cho người ta thế ấy.” Nói ra thì thật là dễ, nhưng để làm được điều đó thì không dễ chút nào. Kể từ khi tôi sinh đứa con đầu tiên, lòng kính trọng mà tôi dành cho cha mẹ tôi đã thêm lên đáng kể. Tôi hiểu được tại sao cha mẹ lại bắt tôi làm nhiều thứ mà tôi không thích làm khi tôi còn nhỏ. Tất cả là vì lợi ích của chính mình tôi. Tôi đã viết thư cho họ và nói rằng tôi thật sự cảm kích vì những gì mà cha mẹ tôi đã làm cho tôi. Có thể đây cũng là một việc mà bạn có thể làm cho cha mẹ mình nếu như bạn ở xa gia đình. Còn nếu bạn sống gần cha mẹ của bạn, tại sao bạn không thử đến thăm họ hoặc mời họ đến nhà mình để nói rằng bạn biết ơn họ biết bao về những điều mà họ đã làm cho bạn.

Nếu bạn sống với cha mẹ chồng hoặc cha mẹ vợ của bạn, bạn có thể nấu những món ăn mà họ thích. Hãy tìm mọi cách để cho mọi người trong gia đình bạn nhìn thấy được tình yêu và sự kính trọng mà bạn dành cho họ. Bạn cũng có thể thay đổi cách một người suy nghĩ về chính bản thân họ và nói với họ rằng họ thật quan trọng trong cuộc sống của bạn. Cảm ơn các bạn đã lắng nghe.”

Bài hát:

Tuyết Nga: Chào mừng các bạn trở lại với chương trình Phụ nữ và Hy vọng. Trước đây, quý vị đã nghe một bài học có chủ đề “Cho Con Cái Nền Tảng Vững Chắc.” Đó là nền tảng của tình yêu, sự dạy dỗ, giáo dục và sự bảo vệ an toàn để cho con cái chúng ta lớn lên trong một môi trường luôn biết lễ nghi và xứng đáng để được giao cho nhiều trọng trách sau này khi chúng trưởng thành. Hôm nay, chị Ng. Anh sẽ trở lại với chúng ta để chia sẻ qua đề tài “Chấp Cánh Cho Con.” Xin mời chúng ta cùng lắng nghe.

Ngọc Anh: Ng. Anh kính chào quý thính giả thân mến.

Chúng ta thường cho con cái chúng ta những gì? Bạn chuẩn bị gì cho tương lai của chúng? Chắc chắn là cha mẹ nào cũng mong muốn cho con mọi thứ tốt nhất nếu có thể. Bạn có nhớ tôi có lần đề cập đến hai thứ tốt nhất mà một người mẹ có thể chuẩn bị cho con của mình là gì không? Đó là nền tảng vững chắc và đôi cánh.

Cây cối thì cần có rễ để bám trụ chắc chắn khi có mưa bão. Tôi còn nhớ một ngày kia khi bão kéo đến thành phố của tôi. Những cơn gió lốc mạnh đến nỗi quật ngã một cây cổ thụ ở trước nhà chúng tôi. Nó đã từng là một cái cây đẹp, nhưng khi bão tới... Boom! Nó ngã ngay tức thì. Khi tôi nhìn thấy bộ rễ của cái cây này, tôi không còn lấy làm lạ vì sao nó ngã cách dễ dàng. Một cái cây to như thế này mà chum rễ có chút xíu thì thì không bị ngã sao được.

Một người mẹ tốt luôn chuẩn bị cho con mình nền tảng của tình yêu thương, sự dạy dỗ, sự an toàn, đức tin nơi Chúa trong một mái gia đình hạnh phúc mà các thành viên trong gia đình có sự quan tâm, yêu thương và tôn trọng lẫn nhau. Chúng ta đều phải trải qua nhiều cơn bão trong cuộc đời mình. Những cơn bão này có thể là sự thất bại, mất mát, hay cái chết của những người mình yêu thương, hay là sự đổ vỡ trong hôn nhân. Khi những cơn bão kéo đến, những đứa trẻ đã được trang bị kĩ càng sẽ mạnh mẽ đương đầu với niềm tin tuyệt đối nơi Chúa mà không bị gục ngã hay bị gãy đổ như cái cây kia. Bạn cần biết rằng bạn sống như thế nào, con cái của bạn sống như thế ấy.

Thế thì chúng ta sẽ phải chuẩn bị như thế nào để chấp cánh cho con mình? Đó là một câu hỏi khó. Một người bạn của tôi đã từng nói rằng “Chúng ta nuôi dạy con cái chúng ta cho người khác, chứ không phải cho chúng ta.” Cô ấy nói rất đúng. Những đứa con của chúng ta sau này rồi cũng sẽ lớn lên và rồi chúng sẽ rời khỏi căn nhà của chúng ta để sống cuộc sống riêng của chúng.

Còn đây là cách thức để chúng ta trang bị cho con mình đôi cánh ấy. Tôi sẽ giải thích sơ lược hình ảnh về đôi cánh này qua lời Chúa trong Kinh Thánh, sách Phục Truyền Luật Lệ Ký 32: 11 “Nhu phụng hoàng pháp phối giống ổ mình, bay chung quanh con nhỏ mình, sẽ cánh ra xốt nó, và cõng nó trên chéo cánh mình thế nào.” Câu này mô tả cảnh tượng một con chim đại bàng đang dạy con mình tập bay, giống như Chúa đang tập cho chúng ta vậy. Chúng ta đều biết rằng chim đại bàng là một trong những loài chim mạnh nhất sống ở trên những đỉnh núi cao. Chim đại bàng bay rất cao và biết cách tận dụng những cơn gió đưa chúng bay cao và bay xa hơn. Khi các chú chim đại bàng con lớn lên, chiếc tổ êm ấm trở nên quá nhỏ bé cho chúng. Để cho con của mình rời tổ và tập bay, đại bàng mẹ đã tha những viên đá nhỏ về tổ khiến những con chim con càng cảm thấy không thoải mái khi ở trong tổ và buộc chúng phải rời khỏi tổ. Chim đại bàng sinh ra là để bay lượn thật cao phải không? Chim mẹ muốn cho chim con rời tổ để khám phá bầu trời cao rộng kia, chứ không phải ru rú trong tổ. Chim mẹ kia đã khôn khéo làm cho chiếc tổ trở gồ ghề, khó chịu để rốt cuộc chim con không còn thích ở trong tổ nữa. Chúng sẽ tự hiểu rằng đã đến lúc chúng phải tự thân mình bước ra khỏi tổ và tập bay.

Khi chúng nhảy khỏi chiếc tổ đó, rơi tự do trong không trung, chim mẹ sẽ bay bên dưới chúng, dang rộng đôi cánh mình để đỡ nâng đỡ. Đó là một hình ảnh thật tuyệt vời phải không các bạn? Chim mẹ sẽ làm như thế cho đến khi những đứa con của mình có thể bay thành thạo chung quanh các dãy núi cao hay vượt qua những thung lũng thật sâu bằng chính đôi cánh của chúng. Bạn thấy đó, chim mẹ biết điều tốt nhất nó có thể làm cho con mình là dạy cho chúng bay và những chú chim con phải học bay để rồi có thể bay cao và bay xa.

Các bạn có hình dung gì về bức tranh sống động này không? Một người mẹ tốt biết cách chuẩn bị cho con mình đôi cánh để bay thật cao. Bạn thấy đấy, cho đến một lúc nào đó

trong cuộc đời, chúng ta phải buông tay ra để cho con mình ra đi, sống cuộc sống của riêng của chúng với niềm tin đặt nơi Chúa. Tất nhiên đó là điều khó khăn cho tất cả chúng ta. Dầu con cái chúng ta lớn lên và có cuộc sống riêng tư, nhưng chúng ta vẫn luôn quan tâm khuyên bảo chúng, nào là dạy chúng biết làm thế nào để chăm sóc con mình, nào là hướng dẫn chúng biết cách sử dụng tiền cho hợp lý. Đây là tấm lòng và là tình yêu thương của mẹ dành cho con cái. Chắc chắn rằng việc để cho con trai mình ra riêng và sống với vợ của mình là một quyết định khó khăn đối với những bà mẹ. Nhiều người chúng ta mắc phải sai lầm là chúng ta đối xử với con trai như những cậu ấm hay tệ hơn nữa làm cho chúng không thể sống thiếu mẹ được. Chúng ta yêu thương con cái rất nhiều và thường tự cho mình là hiểu biết hơn chúng. Đúng là như vậy, chúng ta có thể hiểu biết nhiều hơn con chúng ta, nhưng chúng ta lại để cho chúng dựa dẫm quá nhiều vào chúng ta. Điều này khiến chúng cảm thấy không được an toàn khi sống xa chúng ta và không thể tự quyết định cho chính bản thân mình và đây chính là điều vô cùng tai hại.

Kinh thánh có chép “Bởi vậy cho nên người nam sẽ lìa cha mẹ mà dính dít cùng vợ mình, và cả hai sẽ trở nên một thịt. (Sáng Thế Ký 2: 18-24) Đức Chúa Trời đã tạo dựng nên người nam và người nữ để họ giúp đỡ lẫn nhau và trở thành bạn đồng hành thân thiết trong cuộc sống. Điều đó có nghĩa là người nam sẽ có nhiều trách nhiệm với vợ mình hơn, chứ không phải với mẹ mình.

Như đã nói, trên thế giới có rất nhiều nền văn hóa cho phép con cái khi lớn khôn đã lập gia đình vẫn tiếp tục sống chung với cha mẹ. Điều này thật sự tốt đẹp nếu nó diễn ra một cách êm thấm và thuận hòa. Tình yêu thương và sự kính trọng lẫn nhau trong gia đình như thế sẽ tạo nên mối quan hệ bền chặt giữa các thành viên trong gia đình. Nếu sống trong một gia đình như thế, bạn nên tôn trọng quyết định của con trai mình và vợ nó, chứ đừng nên can thiệp vào để bạn không rơi vào những tình huống khó xử.

Mai Tuyết: Sau bài hát này, chị Ngọc Anh sẽ cho chúng ta biết cách thức để chúng ta trang bị cho con cái mình những đôi cánh.

BÀI HÁT

Ngọc Anh: Bạn có biết cha mẹ trang bị cho con mình những đôi cánh này như thế nào không? Trước hết, bạn cần nhận biết rằng để làm được điều này bạn phải cần đến một quá trình lâu dài, bởi vì không phải tự nhiên mà mọi thứ đều ổn cả. Chúng ta không thể nói với con mình rằng: “Đây, đây là thời điểm để con trở nên tự lập. Con hãy mang lấy đôi cánh này mà bay đi.”

Không, quá trình này không đơn giản như vậy. Bạn phải cần nhiều năm để rèn luyện, dạy dỗ và chỉ cho con mình thấy những nền tảng mà chúng cần. Làm thế nào chúng ta có thể

chấp cánh cho chúng? Chúng ta phải từng bước một rèn tập con cái mình ngay từ khi chúng còn nhỏ để chúng có thể có được sự lựa chọn khôn ngoan trong cuộc sống. Chúng ta phải từng bước dạy cho con mình có tinh thần trách nhiệm để đảm nhận những công việc được giao ở nhà hay ở trường. Khi chúng còn thơ trẻ, chúng ta phải hướng dẫn chúng biết cách chọn bạn mà chơi. Khi đã thành niên chúng ta hướng dẫn chúng biết cách chọn người bạn đời. Khi chúng lớn hơn nữa, chúng sẽ đảm nhận thêm nhiều trọng trách hơn nữa, đây là lúc chúng sẽ học được cách tự mình đưa ra quyết định đúng đắn cho cuộc sống và sống tốt hơn. Đây cũng là điều khó nhất cho những người làm cha làm mẹ khi phải đứng nhìn con cái đưa ra những quyết định cho cuộc sống của riêng chúng mà chúng ta không thể can thiệp vào. Nếu chúng ta can thiệp và ngăn không cho con mình phạm sai lầm thì làm sao mà chúng có thể học được? Bạn có bao giờ nghe câu nói: “Bạn học từ những sai lầm bạn đã phạm phải.” Vì thế chúng ta cứ để cho chúng được tự do học hỏi để chúng trưởng thành, Về phần chúng ta phải học tin cậy Chúa là Đấng chăm sóc và bảo vệ chúng.

Một điều nữa cần nhớ là chúng ta dạy cho chúng luật “gieo và gặt” tức là gieo gì gặt nấy. Mỗi một việc làm của chúng sẽ dẫn tới một kết quả nào đó. Lối sống sai trật sẽ dẫn đến những hậu quả xấu, nhưng lối sống đúng đắn sẽ đem đến cho chúng những phần thưởng ngọt ngào. Chúng ta cần phải nhẹ nhàng chỉ cho con chúng ta thấy được hậu quả tai hại của một việc làm sai trái là như thế nào và qua đó chúng có thể học được cách sống có trách nhiệm với bản thân mình hơn.

Để con chúng ta ngày càng trở nên có trách nhiệm hơn, chúng ta phải cho chúng nhiều sự tự do hơn để chúng bay lượn. Tôi tin chắc rằng con tôi biết điều này trước khi chúng được nhận thêm nhiều sự tự do khác nữa. Đây chính là cách mà tôi nói cho chúng biết cái gì là tốt nhất cho chúng.

Tóm lại một người mẹ tốt luôn chuẩn bị cho con mình một đôi cánh và nền tảng vững chắc. Rễ đâm sâu và phát triển tốt giúp chúng đứng vững trong những khó khăn bão tố của cuộc đời và đôi cánh để giúp cho chúng bay cao và bay xa hơn.

Tôi muốn xin được cầu nguyện với các bạn ngày hôm nay. Tôi biết rằng việc chúng ta phải cho con mình ra riêng và đặt chúng vào tay Chúa là một quyết định khó khăn. Xin chúng ta cùng cầu nguyện. Bạn có thể cầu nguyện cùng với tôi nếu bạn muốn.

“Lạy Cha kính yêu ở trên trời, Ngài biết chúng con rất cần được Ngài giúp đỡ.

Chúng con cần Ngài mở trí và tuôn đổ ơn thiêng trên chúng con.

Cầu xin Ngài dẫn dắt từng bước chân của con cái chúng con

theo đường lối Ngài muốn.

Cầu xin Ngài giúp chúng con và dạy cho chúng con biết cách đặt con chúng con trong tay Ngài và để Ngài cai quản chúng.

Trong danh Đức Chúa Giê-xu Christ. A-men!

Tuyết Nga: Cảm ơn chị Ngọc Anh và Anh Thu đã dành thời gian chia sẻ cho chúng ta những tâm sự quý giá trong cuộc sống với vai trò làm mẹ. Mong rằng mỗi người trong chúng ta sẽ luôn nhớ đến những nền tảng có thể giúp cho con chúng ta đứng vững vàng và mạnh mẽ khi con sóng gió ba đào bủa vây. Hãy nhớ rằng chúng ta cũng có thể cho con cái mình những đôi cánh để cho chúng có thể tự do bay lượn thật cao với lòng tin cậy nơi Chúa.

Mai Tuyết: Chúng tôi rất vui khi nhận được thư của các bạn chia sẻ về những điều mà các bạn đã học được từ cha mẹ của mình hoặc bất cứ điều gì các bạn muốn chia sẻ với chúng tôi hoặc muốn hỏi chúng tôi. Chúng tôi rất mong được gặp lại các bạn lần sau. Các bạn có thể liên hệ với chúng tôi thông qua địa chỉ sẽ được thông báo khi kết thúc chương trình.

© Copyright Trans World Radio 2013